

[Arne Melchior]

ger af den organisationsform, man har – meget, meget højt.

Må jeg ikke gøre opmærksom på, at der findes en anden vej ud af miseren, nemlig at det ikke sker ved lovgivning i denne sal, men at det sker ved lovgivning i de pågældende organisationer. Hvis der virkelig – og det formoder jeg – ikke kun er tale om faglige organisationer, for det gælder jo mange slags foreninger og organisationer, og hvis der i disse foreninger er et stort eller bare et velargumenteret mindretal, som på generalforsamlinger og i de pågældende organisationers egne kompetente forsamlinger kan fremføre, at et stort antal medlemmer ikke ønsker at bidrage til noget, som i virkeligheden ligger uden for den pågældende organisations hovedformål, og ikke ønsker tvangsmæssigt at være indlagt til denne form for betaling, ville der være mulighed for i de pågældende organisationer at indføre en bestemmelse, som kan ligne den, dette forslag tager sigte på. Man kan måske gå den modsatte vej, således at man ikke skal afgive erklæring om, at man vil deltage i betalingen af disse bidrag, men om, at man ønsker sig fritaget derfor. I så fald må det naturligvis respekteres. Jeg vil gerne henvise de mange borgere, som er medlemmer i respektive organisationer, hvorfra der ydes sådanne bidrag, til at gå den naturlige vej, nemlig til at gøre deres mening og røst gældende i de pågældende organisationer; så løser sagen sig ad en meget mere naturlig vej.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

I anledning af hr. Arne Melchiors bemærkning om dagsordenen skal jeg sige, at folketingets formand bestræber sig på at sætte sagerne på dagsordenen så hurtigt, som det er muligt, og folketingets formand mener sig dermed i overensstemmelse med ønsker, der ofte er fremkommet fra forslagsstillere.

Tyroll (VS):

Jeg skal som så mange gange før ved behandlingen af dette og lignende forslag sige, at vi ikke finder, det er noget, som de borgerlige partier skal blande sig i; det er forsøg på gentagne gange at blande sig i, hvordan der disponeres i fagbevægelsen. Det vil vi blive ved at mene om disse forslag, og vi vil også blive ved med at mene, at skulle det

lykkes at få et flertal for at gennemføre et sådant forslag, skal man selvfølgelig ikke efterleve det i fagbevægelsen; man kan selvfølgelig ikke underlægge sig nogle beslutninger truffet herinde af de borgerlige partier. Det er da helt klart.

Men når det er sagt, vil vi også som tidligere bruge lejligheden til at diskutere med de repræsentanter for den socialdemokratiske arbejderbevægelse, som altså sidder herinde, den form for adfærd, som vi ser i fagbevægelsen: forsøget på at tage monopol på fagbevægelsen og lade, som om der slet ikke eksisterer andre politiske retninger, andre meninger i fagbevægelsen.

Sidst vi havde forslaget til behandling, omtalte jeg, hvordan et mindretal var blevet påstået at have forskellige holdninger på SiDs kongres. Det var VSerne, der var til stede, men de kunne ikke få lov til at korrigere de oplysninger, der var blevet givet fra formanden for specialarbejderforbundet ved hjælp af en løbeseddel. Den blev hårdt og kynisk undertrykt; den kunne ikke uddeles på kongressen.

Det mener jeg er til skade for enhedsfagbevægelsen, den enhedsfagbevægelse, som vi er tilhængere af. Vi er ikke tilhængere af en fagbevægelse, hvor det bare er ét parti, socialdemokratiet, der skal eje fagbevægelsen, men derimod at lønarbejderne også til venstre for socialdemokratiet går ind i en enhed om at forsvare lønarbejdernes positioner. Vi mener ikke, det kan gøres igennem den adfærd.

Det kan heller ikke ligefrem bidrage til en sådan enhed i fagbevægelsen, at LO har udsendt nogle beskeder til fællesorganisationerne om, hvilke arrangementer man vil have der skal afholdes op til kommunalvalget. Der er nogle klare retningslinjer for, hvordan det skal foregå. Det drejer sig om, at der til møderne alene skal indbydes fagbevægelsens socialdemokratiske tillidsmænd og ikke andre. Valgmøderne skal holdes over to til tre timer umiddelbart efter fyraften, og hensigten er, som det hedder, at opmuntre og inspirere til en forstærket faglig indsats for opnåelse af det bedst mulige valgresultat for socialdemokratiet. Talerne, siger man, skal være såvel socialdemokratiske amts- som kommunalpolitikere og måske kandidater, som den lokale fagbevægelse gerne vil gøre en ekstra